

РЕШЕНИЕ

№ 22243

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6471** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/ срещу съдебно решение № 1403/21.03.2024 г. по н.а.х.д. № 10698/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 18 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 11-01-12/08.07.2022 г., издадено от директора на АДФИ, с което на М. Б. Д., на основание чл. 255, ал. 3 вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ (обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г.), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 000,00 лв. за нарушение на чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗОП (обн. ДВ, бр. 13 от 16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., изм. и доп. ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 01.03.2019 г.)

Касаторът навежда доводи за неправилност на решението на СРС, като постановено в противоречие с процесуалния и материалния закон. Оспорва изводите на въззивния съд за допуснати нарушения на материалния закон. Излага подробни съображения за безспорна установеност на извършването на вмененото нарушение както от обективна, така и от субективна страна. Неоснователно било приложението на института на „крайна необходимост“. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП. Претендира разноси. Прави възражение

за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника по касация.

Ответникът – М. Б. Д., в писмен отговор изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Сочи , че изцяло бил приложим института на крайната необходимост. Излага, също, че не се установявало по категоричен начин извършване на твърдяното нарушение. В допълнение счита, че са налице съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, които са ограничили правото ѝ на защита. Съдът не бил обсъдил всички възражения в жалбата, в т.ч. че сключеното допълнително споразумение има отложено действие. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В процесното решение , СРС е приел че хипотезата на чл. 116 ал.1 т.3 ЗОП, действително не е била налице, но е била налице хипотезата на „крайна необходимост“ съгласно чл. 13 НК вр чл.11 и чл. 8 ЗАНН. Съдът е извел извод, че е налице неправилно прилагане на материалния закон, поради което е отменил НП.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Съдът е отменил процесното НП поради неправилно прилагане на материалния закон. В решението си СРС не е изложил фактически констатации, като не е посочил какво счита за установено като факти по делото. Не е обсъдил и доводите и възраженията на страните (освен за наличието на хипотезата на крайна необходимост). Няма изложени никакви фактически установявания и на база на тях изведени изводи дали при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения , както е твърдяла М. Д., респ. дали в АУАН и НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, както и обстоятелствата при които е извършено, датата на извършване и мястото на извършване на същото, респ. налице ли е нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да ограничи защитата на М. Д..

Решението не отговаря на изискванията на чл. 172а, ал. 2 АПК, която разпоредба гласи, че към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват становищата на

страните, фактите по делото и правните изводи на съда, независимо, че производството се развива по правилата на НПК и по силата на препращащата норма на чл. 84 ЗАНН. Това е общо съдържание на решението, на което следва да отговаря всяко едно съдебно решение, дори постановено в производство по ЗАНН.

Във връзка с липсата на фактически констатации следва да се отбележи, че районният съд, като съд по фактите и правото, е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН или да препраща към фактическата обстановка в НП. Изложените в АУАН и НП фактически обстоятелства подлежат на проверка от съда и констатацията, че фактическата обстановка по НП е известна на страните и не е спорна между тях, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Във връзка с горното и предвид изрично направените обстойно от жалбоподателя възражения, че направеното описание на нарушението не съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени, съдът е длъжен да произнасяне.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за процесуалната законосъобразност на НП обстоятелства, и включени в предмета на доказване по делото, не може да бъде осъществен дължимия от АССГ контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона. Касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическата обстановка по делото. Съдът е отменил НП поради неправилно прилагане на материалния закон, като не е изложил доводи за процесуална законосъобразност на процесното НП. Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Съдът е извел извод за отмяна на процесното НП само въз основа на материална законосъобразност, като не е изложил никакви доводи във връзка с изрично направените възражения за допуснати при издаването на НП съществени процесуални нарушения. Изясняването на обективната истина е процес, при който съдът следва да извърши цялостна проверка на фактите и обстоятелствата, да събере достатъчно и годни доказателства за установяването им, както и да обсъди доводите на двете страни. Съдът не е осъществил дължимата преценка на доказателствата по делото касаещи процесуалната законосъобразност на НП, както и останалите наведени доводи /освен хипотезата на крайна необходимост/за материална законосъобразност. Разглеждалият делото състав на СРС не е изложил нито едно съображение по конкретните оплаквания на жалбоподателката /освен за

наличието на крайна необходимост/ срещу незаконосъобразността на НП. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, като се обсъдят всички представени доказателства, както и доводите и възраженията на страните, въз основа на което да бъдат изведени обосновани правни изводи.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществото на спора относно процесуална и материалната законосъобразност на процесното НП, вкл. и по изрично наведените в жалбата основания.

Относно разноските: По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1403/21.03.2024 г. по н.а.х.д. № 10698/2022 г. по описа на СРС, НО, 18 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

